

Jeg kan paa ingen Maade gaae ind paa den Betragtning, ifølge hvilken Lovforslaget skulde være inconstitutionelt. Jeg skal gjerne indrømme, at det ligger paa Grændsen af den administrative Magt, men det ligger sandelig ogsaa paa Grændsen af den personlige Ret og Frihed; og ligesaa vist som nu Grundloven har søgt at værges denne saavel mod Administrationen som mod Domstolene ved f. Ex. at bestemme, at enhver Anholdt skal inden 24 Timer stilles for en Dommer, at Hunsundersøgelse og Beslagslæggelse af Papirer ikke mere foretages uden efter en Retskjendelse osv., ligesaa vist har den samme Grundlov derved ligefrem anerkjendt Lovgivningsmagtens Ret til ogsaa i Forhold, der ligge paa Grændsen af den personlige Frihed og Ret og Administrationen, at værne om den personlige Ret. Efter min Mening vil den Consequents, hvortil den sidste ærede Taler hentydede, at Ministerierne kunde komme til at motivere deres Afgjørelser, aldeles ikke være saa forførdelig. Naar vi have bragt det dertil, at Høiesteret, der hidtil var indhyllet i Hemmelighedens dybeste Slør, saa at det var en reen Kapitalforbrydelse at vide Noget om de Grunde, hvorpaa den støttede sine Domme, ved en Lov er bragt til at offentliggjøre Præmisserne til sine Domme, en Lov, der har passeret Rigsdagen og er bleven stadfæstet af Kongen, saa seer jeg ikke, at der var noget saa forførdeligt i, om det blev Ministerierne paalagt at motivere Afgjørelsen af de til samme indkomne Sager. At det vilde koste dem endeel Besvær, skal jeg gjerne indrømme, men det kan dog virkelig ikke være afgjørende, naar der ellers var Stemning for en saadan Foranstaltning. Jeg skal altsaa stemme for Lovens Overgang til en følgende Behandling og mener derved at forblive i fuld Consequents med mig selv, eftersom jeg ogsaa har stemt for den, og det i en mere udvidet Skikkelse, tidligere paa et andet Sted. Jeg nærer forøvrigt megen Tvivl, om § 2, som den lyder, er ganske tilstrækkelig. Der staaer nemlig, at Loven ikke skal finde Anvendelse paa Erklæringer over Ansøgninger om Embeder eller Bestillinger; men saavidt jeg husker, blev det under Lovens Behandling i det andet Thing med Styrke gjort gjældende, at den burde

heller ikke finde Anvendelse paa Erklæringer angaaende Ansøgninger om Legater og offentlige Understøttelser. Jeg troer, at der kan være Anledning til at tilføie dette; jeg skal ialtsald tage det under nærmere Overveielse inden 2den Behandling.

Strøm: Naar den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) begyndte paa en Maade med at bebreide Thinget, at det syntes, som om dets Stilling til dette Lovforslag var noget anderledes nu, end den havde været tidligere, saa er han vistnok deri bleven tilstrækkelig imøbegaaet af den ærede sidste Taler, og jeg skulde dertil blot knytte den Bemærkning, at, saavidt jeg erindrer, er over Tredeidelen af Thingets Medlemmer i dette Dieblif nye, og at jeg, der hører til denne Tredeidelen, paa ingen Maade vil føle mig forpligtet til at stemme saaledes, som den Mand, der før mig har siddet paa denne Plads, har stemt. — Dernæst har den ærede Landstingsmand udhævet, at det var en forunderlig Maade, hvorpaa det gik med denne Lov, idet det ikke syntes, som om den bedre Stemning for den var fremkommen derved, at Grundene for den vare blevne bedre; men han indrømmede dog, at det laae navnlig deri, at Modstanden imod den var bleven sløvet. Jeg troer nu, at det gaaer med Forsvaret for den som med Modstanden imod den: begge Dele ere ved den ofte gjentagne og lange Behandling af Sagen blevne noget sløvede, saa at man mener at kunne henholde sig til den Behandling. Sagen har faaet paa tidligere Stadier, og istedetfor vidtløstigt at anføre sine Grunde og udville dem, at kunne henvise til dem, saaledes som de tidligere udførlig ere blevne udvillede. Jeg mener ogsaa, at den høitærede Justitsminister har idag givet et Exempel derpaa, idet han, næst at henvise til de Grunde, der tidligere ere anførte deels for, deels imod Forslaget, kun har fremhævet eet Punkt, nemlig, at den lovgivende Magt derved vilde gjøre et Overgreb paa Administrationens Gebeet. Men idet den høitægtede Minister tillige har indrømmet, at det er vanskeligt, ja endogaa umuligt, nøiagtigt at afflikke Grændserne imellem Omraadet for den lovgivende og Omraadet for den administra-